

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě jednal dne 25. května 2016 ve veřejném zasedání v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladislava Topiarze a soudců JUDr. Čestmíra Dudy a JUDr. Jaroslava Málka o odvolání **obžalovaného R. Ř., nar. XXX**, proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 1.3.2016, č.j. 4T 74/2015-166 a rozhodl *t a k t o* :

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se k odvolání obžalovaného XXX XXX v napadeném rozsudku z r u š u j e výrok o trestu.

S přihlédnutím k ustanovení § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu se n o v ě rozhoduje takto:

Obžalovaný

R. Ř.,

nar. XXX v XXX, dělník, trvale bytem XXX, XXX, adresa pro doručování XXX, XXX,

s e o d s u z u j e :

podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 (dvou) let.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í :

Shora citovaným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále byl obžalovaný XXX XXX uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice s dozorem. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 roků.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný XXX XXX, které prostřednictvím zvoleného obhájce písemně odůvodnil, kdy poukázal na své doznání hned na místě zakročujícím policistům, kterým zároveň vysvětlil motiv svého jednání s tím, že se přečinu dopustil ze strachu o svého syna, jelikož mu volala matka dítěte, který byl žákem 2. třídy základní školy, že synovi není dobře, aby jej ze školy vyzvedl. Jelikož nedávno předtím byl jeho syn účastníkem dopravní nehody, při níž došlo usmrcení stejně starého kamaráda, a syn jen náhodou unikl zranění, obžalovaný nasedl bez přemýšlení do osobního vozidla a jel pro syna. V tu chvíli zapomněl, že vozidlo nesmí řídit, kdy chtěl být co nejdříve ve škole, aby syn náhodou neodešel sám a něco se mu nestalo. Mimo tohoto jediného porušení zákazu řízení, ke kterému došlo

z uvedeného důvodu, odvolatel od doby zákazu řízení tento neporušil, ani se nedopustil jiného trestného činu či přestupku proti občanskému soužití.

Odvolatel přitom nesouhlasí s hodnocením okresního soudu, který v jeho případě konstatuje sklony k opakovanému páčání různé trestné činnosti s tím, že se této měl dopustit ještě v prodloužené zkušební době. K tomu odvolatel zdůrazňuje, že v průběhu zkušební doby se žádné trestné činnosti nedopustil, a pouhé oznámení přestupku bez rozhodnutí o vině a trestu ve správním řízení nelze v žádném případě hodnotit v jeho neprospěch. Také závěr, že stávajícího přečinu se měl dopustit ještě v prodloužené zkušební době je nesprávný, neboť z usnesení Okresního soudu v Bruntále sp.zn. 4T 123/2011 ze dne 23.7.2014, kterým byla zkušební doba prodloužena o 1 rok, avšak tato vypršela dne 20.9.2014, tedy ještě před datem 14.1.2015, kdy k vytykánému jednání došlo. Toto usnesení bylo potvrzeno Krajským soudem v Ostravě dne 29.10.2014, sp.zn. 3To 342/2014. Z těchto důvodů považuje hodnocení své osoby, jakož i odkaz na přitěžující okolnosti předchozího odsouzení za nesprávné a uložený trest za nepřiměřeně přísný, když podmínky formulované v ustanovení § 55 odst. 2 trestního zákoníku nejsou v jeho případě naplněny.

Závěrem se domáhá, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil a nově mu uložil přiměřený trest s podmíněným odkladem na kratší zkušební dobu a odpovídající zákaz řízení motorových vozidel.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného rozsudku, proti němuž bylo podáno odvolání, a správnost postupu řízení, které tomuto předcházelo, a to jak z hlediska vytykánych vad, tak z hlediska případných vad, které sice odvoláním vytykány nebyly, pokud by měly vliv na správnost výroku, proti němuž bylo podáno odvolání, a dospěl k následujícím závěrům.

V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud podstatné procesní vady, zejména porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci, nebo právo obhajoby, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost napadeného výroku rozsudku. Nebylo tedy důvodu ke zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

Pokud se jedná o výrok o trestu, který byl podaným odvoláním napaden, okresní soud v rámci svých úvah o druhu a výši trestu poukazuje na osobu obžalovaného XXX XXX, který po jistou dobu pracoval jako dělník v Německu, přičemž z místa jeho trvalého bydliště byl opakovaně oznamován pro přestupky proti občanskému soužití. V opise rejstříku trestů má obžalovaný vyznačeny celkem 4 záznamy z období let 1993- 2011, přičemž k prvním dvěma odsouzením z let 1993 a 2001 nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti, jelikož bylo rozhodnuto, že se obžalovaný osvědčil. Následující dvě odsouzení jsou pak svázána uložením souhrnného trestu, přičemž i v tomto případě se jednalo o jiný druh trestné činnosti, než pro kterou je nyní stíhán, přičemž v případě odsouzení Okresním soudem v Bruntále ze dne 25.11.2009 byl obžalovaný odsouzen pro ublížení na zdraví dle § 221 odst. 1 trestního zákona a výtržnictví dle § 202 odst. 1 trestního zákona, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců se zkušební dobou do 11.6.2011. Pokud se jedná o následující odsouzení Okresním soudem v Bruntále ze dne 20.9.2011, sp.zn. 4T 123/2011, byl obžalovaný uznán vinným ze

spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákona, za což mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 roků a 6 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 4 roků, a za současného vyslovení dohledu. Jak vyplývá z obsahu příslušného spisu, končila obžalovanému zkušební doba, která byla usnesením Okresního soudu v Bruntále ze dne 23.7.2014, č.j. 4T 123/2011-349 prodloužena o 1 rok dne 20.3.2015. Lze tedy přisvědčit závěru okresního soudu, že obžalovaný se nyní vytýkané trestné činnosti dopustil v průběhu této prodloužené zkušební doby. Krajský soud má dále za to, že je nezbytné vyhodnotit ve prospěch obžalovaného jeho doznání, jakož i motiv jeho jednání, který prezentoval i v rámci odvolacího řízení, a jímž byla obava o jeho syna, který byl v předchozí době vystaven traumatizujícímu zážitku. Lze taktéž přihlídnout ke skutečnosti, že obžalovaný neřídil přes vyslovený zákaz vozidlo pod vlivem návykové látky, taktéž nezpůsobil dopravní nehodu a intervenujícím policistům se ihned doznal. Taktéž ve prospěch obžalovaného je nezbytné vyhodnotit změnu jeho chování, kdy si našel práci na území České republiky, vyřídil si živnostenský list, svého jednání lituje a proklamuje snahu vést nadále řádný způsob života. S ohledem na okolnosti projednávaného případu, osobu obžalovaného, který se v minulosti nedopouštěl obdobné trestné činnosti, jakož i vzhledem k možnostem jeho nápravy a ochrany společnosti dospívá krajský soud k závěru, že účelu trestu lze v jeho případě, byť naposledy, dosáhnout opětovným uložením podmíněného trestu odnětí svobody v trvání 1 roku se zkušební dobou v trvání 2 let, za současného uložení podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 let.

Vzhledem k výše rozvedeným skutečnostem rozhodl krajský soud tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

P o u č e n í :

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-1) nebo § 265b/2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 25. května 2016

Za správnost vyhotovení:
Irena Juříčková

JUDr. Vladislav Topiarz, v.r.
předseda senátu